

Rigsdagstidende.

1856. Forhandlingerne paa Folkethinget. № 98.

Syvende Session.

35te Møde.

Tirsdagen den 22de Januar.

(Fortsat.)

Lindberg (forts.): Jeg skal derfor paa det Bestemteste anbefale dette Forslag, som det nu er vedtaget i Landsthinget, til det ærede Thing. Det er ganske vist, at hvad der nu indkommer som frivillige Bidrag, er ubetydeligt og vil ikke være istand til for Dieblicket at afhjælpe noget stort Savn, men jeg er overbevist om, at naar Folk omkring i Landet komme til at blive Vidne om, at disse frivillige Gaver blive anvendte til en saadan Understøttelse, og at de ikke komme til at indflyde under et almindeligt Evangsfattigvæsen, da ville Gaverne komme til at flyde langt rigeligere. Derfor vi altsaa ynde Frihed, saa mener jeg ogsaa, at vi maae sætte Priis paa Alt, hvad der er frivilligt, og søge at holde det Ufrivillige saavidt muligt udenfor. Derfor vil jeg anbefale Forslaget.

C. C. Møller: Jeg har ikke paa nogen Maade udtalt mig i den Retning, at det skulde være uhæderligt at modtage Hjælp af Næsten, naar man virkelig selv uforstyldt er kommen i Trang, det er ingenlunde min Mening, og jeg veed ikke, hvorledes den ærede Rigsdagsmand for Holbek Amts 2den Valgkreds (Tscherning) kan tage Anledning til at sigte mig for slige Udtryk. Jeg finder aldeles ikke, at det er uhæderligt, men naar den ærede Rigsdagsmand vil føre de Fattiges Sag i den Henseende, skal han virkelig sørge for, at der bliver mange Ting forandrede i vor Lovgiv-

ning, som virkelig fremstiller det som noget mindre hæderligt at modtage Fattigunderstøttelse. Jeg siger ikke, at jeg finder, at det er mindre hæderligt; men jeg siger, at, naar f. Ex. en Mand skulde miste sin Valgret, fordi han har modtaget Understøttelse af Fattigvæsenet, saa er det dog virkelig meget tungt for den Vedkommende. Det kunde man forebygge, naar man havde et saadant Fond at tage af til at afhjælpe den øieblikkelige Trang, og man satte saa ikke et saadant Stempel paa denne Mand for hans hele Fremtid, at han ikke kan nyde sine borgerlige Rettigheder. Det er ogsaa meget tungt, naar f. Ex. en Enke atter vil gifte sig, at man saa siger til hende, at hun forinden skal betale det tilbage, som hun i sin Nød og øieblikkelige Trang har modtaget. Det var en saadan Trang, man kunde afhjælpe, og det var netop for at hjælpe disse Menneker til, at de ikke skulde tabe noget af deres borgerlige Ret, at de ikke skulde saa at sige deres hele Liv igjennem gaae betyngede af en saadan Gjæld, som medfører megen Nedsættelse ifølge vor Lovgivning, at jeg har fremført dette.

Nørgaard: Jeg overseer ikke det smukke Formaål, som nærværende Lov har til Hensigt; men der er dog en Bestemmelse i Lovforslaget, som jeg for mit Vedkommende ikke finder passende, og det er navnlig den Bestemmelse, som findes i § 2, hvor det hedder, at de Fattiges Tavle ombæres ved enhver Gudstjeneste og enhver kirkelig Forretning. Det er mig ikke ganske klart, saaledes som Loven er affattet, til hvilken Tid denne Tavle skal ombæres, om den skal ombæres, medens Præsten er paa Prædikestolen, eller det skal ske før eller senere. For